

V lokále se objevila postava vzpřímená,
chlapi rázem všichni zmlkli, padá jim pěna,
taková krasavice se nevidí,
jeden blázen, co ji neznal, nabídnul židli,
slečno, přijel jsem na chvíli pozdravit přátele,
můžu vám koupit panák, zejtra je neděle,
na vaše krásné oči si rád připiju
a mám takovej pocit, že vás miluju.

Je to postrach města Brna, jmenuje se Černá Hana,
v sekundě se opije a přistane ti pěstí rána,
nádherná baba, která obří silou mlátí chlapy,
láme kosti, trhá, škrtí, drápe a vyráží zuby.

Padlo několik piv, několik panáků,
no a už měl na klíně tuhle tu Hanu,
když se jeho ruka do výstřihu chystala,
tak Hana náhle vyskočila a pěstí mu dala,
slečno, já se omlouvám, já jsem fakt nechtěl,
no a rázem na hubě už další ránu měl,
všichni v hospodě se v koutě krčili,
dostal další a pak další, ale už židlí.

Je to postrach města Brna, jmenuje se Černá Hana,
v sekundě se opije a přistane ti pěstí rána,
nádherná baba, která obří silou mlátí chlapy,
láme kosti, trhá, škrtí, drápe a vyráží zuby.

Když už známky života skoro nejevil,
Haně díky bohu mobil právě zazvonil,
Jasný, kotě, já tam dojdu, báb a zmizela
a hospoda se kolektivně znovu nadechla,
my všichni, jak tu sedíme, taky to známe,
modřiny a jizvy všude po těle máme,
ona tady v Brně totiž natáhla už všem,
ale my ji stejně všichni hrozně děsně milujem.

Je to postrach města Brna, jmenuje se Černá Hana,
v sekundě se opije a přistane ti pěstí rána,
nádherná baba, která obří silou mlátí chlapy,
láme kosti, trhá, škrtí, drápe a vyráží zuby.